

-ligheter, framförde icke allena då warande Eloquentiae lectoren, Herr Magister Lars Törning, et prydeligt tal, som sedan genom trycket utgick, och hwaruti han ordade om orsakerna til hela Götheborgska stiftets glädiebetygelser på then genom biskopens insignande utmärkta dagen, utan flera lärda män fogade til talet sina lyckönskningar, bland hwilka wi kan räkna kyrkoherden I Kongelf, herr magister Lars Westerman, såsom en. När sådana förberedelser hade skridit til sit slut, förfogade sig Herr Biskopen Wallerius til Kongelf, hwarest han wanligt sätt instälte then tilförordnade kyrkoherden uti sina församlingar, just på samma söndag, som thet skiedde ont tilförne med then afsatte kyrkoherden Herr Henrik Tolsonius. Afunden som intet skonar then fulkomligaste, begynte äfven strax at yttra fiendeliga anläggningar mot thenna andeliga och mot alla wältänkande mannen. Kyrkan skulle då anläggas på thet ställe hon nu för tiden står; prästegård byggas, och flera anstalter göras, som woro riktade til et sådant förehafwande; men then af sin rikedom namnkunnige Borgmästaren Herr Fredrik Christophersson, som tillika förde et snart oinskränkt wälde öfver almogen på Inland såsom befallningsman, öfverhopade honom under thetta icke allena med många hinder, utan hwarjehanda betydande ledsamheter. Han hade ett oroligt hufvud, och inbillade sig wara störst, när han häfda the största mäns wiktigaste göromål, och kunde med sina ränkor döda then i lindan. Rikedomar och hemliga stämplingar kunde dock intet befrämja hans hiertas ondska, hwilken måste wika för the harnäsk, uti hwilka alla redeliga satte sig, at dumpa hans wederstyggliga tiltagsenhet, och Herr kyrkoherden Herr Westerman spjörnade emot alla hans ilska påfund. Thenna friden hade honom näpligen tilfallit, innan han kunde sig hafva tagit en större skada. Han förmärkte med wända huru hans bristfälliga hälsa begynte swikta, then han med goda botemedel sökte antingen fördrifwa eller lindra. Med all sin sorgfällighet uträttade (uträttade) han ei mera, än at han tyktes hafva skyndat på sin infallande död, som timade med församlingarnas kännbara skada kort för jul 1681. Man bör med heder räkna honom bland Kongelfs af nit besielade prästmän, på hwilkens graf må skrifwas thet han segrade öfver lasten, lämnande många spår af sina plikers utöfning ibland hwilka många kunde anföras och hälst kyrkan, scholan och hospitalet anse honom som sin uphofsman och ättelägger.

Paragraf 8.

Om Herr Magister Jacob Ratterij, som efter Herr Magister Lars Westerman tilträdde pastorate 1682 hade iag äfven äfven en myckenhet af prästerliga idrotter at anteckna, så framt icke några mellankommande hinder afskurit wiljans fattade uppsåt. I hastigheten får iag likwäl påminna, at i hwad Herr prosten och kyrkoherden Ödman förskyndat sig, bör efter thenna berättelse ändras, hällst hwad iag nu först kan bestyrka med handlingar, som vitna om sanningar, och torde framdeles utkomma, när hela min widlyftiga beskrifning öfver Kongelf och Bohus fästning en gång träda i dagsliuset. I medlertid slutar lätteligen af thessa korta lefverneberättelser, hwad lius man om tidernas hwälfning har at förwänta. Min önskan är wänligst at wederbörande täktes framgifwa medel til wärkställighetens ärendende.

.....
Min notering:

Personalia öfver Sahlig Comministern
Ährewördige och wällärde H^t Pehr Ström.

Uti hwar och en menniskas lefwerne, när man thet med tillbörlig flit i
thet afseende betrachtar, känner man alltid något märkwärdigt, som tignar
till then store gudens förhårligande och wår uppbyggelse. Tij är thet

.....

I henseende härtill är thet en låflig plägsed, som i wåra församlingar
ifrån fordna tider är antagit med Personaliers föreläsande wid begrafningar:
Hwilket icke sker thärföre at man skall göra något wäsende med et fåfängt the
dödes berömmanden, utan at gud mån lemnas then heder och ähra honom med
rätta tillkommer. och at man jämwäll må här wid hafwa någon anledning till
hans sanna fruchtan. Då wi nu wid denna jordafärd ärom församlade, har man
eij underlåta bordt at meddela följande berättelse om denna awlidne wår kä-
ra Christendoms broder, den i lifstiden Ährewärdige och Wällärde herren then
Wällförordnade och berömlige Comministern till detta Solbärga gields försam-
lingar, nu hos gud sahlige H^t Pehr Ström intet twiflandes at en upmärksam guds
gärningars åskådare lærer finna uti hans lefwerne det som som till uppbyggelse
länder. Till werlden är thenna wår Christendoms broder födder then 31 Matrij
åhr 1680 uti Kareby Prästgård af hederliga och wällförnåma föräldrar: Hans
Fader war fordom kirkoherden till Kareby Pastorat Wällährewördige och hög-
wällärde H^t Severinus Ström, Modern hederborna gud- och dygdälskande Matröna
Elsa Nijborg. Som nu wällbemelte föräldrar med glädie annammat denna sonn så-
som enn gåfwa af gud, men härjämte besinnadt at han, som alla andra menniskor
af naturen war et wredenes barn och altså behöfde i döpelsens bad ifrån sin
synda - osalighet blifwa unnad. ty hafwa the skyndsammast till thetta bad ho-
nom befordrat är han altså den 4 nästföljande Aprilis döpter blifwen. Thär-
näst emedan gud nådeligen beskärde honom i späda barndomen god helsa, waxt
och trefnad, hafwa föräldrarna med all sorgfällighet, hwad till eljets sköt-
sel nödigt war, iachtagt och njuta den bekymmersamhet, som the buttit om hans
lekamliga förkovran, också mäst warit angelägna om at i gudsfruchtan honom up-
draga : på thet at gud således för thenna sin gåfwa måtte få sin tillbörliga
ähra, då the ock sielfa woro försäkrade om then bästa fågnaden. Detta anstän-
diga ändamål at ärhålla, hafwa the i god tid begynt undervisa honom i Chris-
tendomens kundskap: hwartill fadern sielf sin oförtrutna flit använde och

gjorde begynnelse med thetta arbete uti thenna Christendoms broders fjerde ålders åhr. När ock med ålderns tilltagande hos honom förmärktes någon skickelighet till Studier och bokliga konsterns fattande, har fadern likaledes honom thärtill sielf troligen anfördt. Gud wälsignade ock thetta arbete, som af fadern med informerande och sonnen med studerande företogs, således, at denna vår Christendoms broder på sit adertondes ålders åhr kunde ärkännas dugelig at introduceras på det Kongeliga Gymnasium i Götheborg. Här frequenterade han under allas publica lectioner, men privatum betiente han sig af herrar Lectorum Magister Basks och Gadelij information uti 6 åhr. I medlertid, som gud såg föruth at han framdehles skulle bli beswärad med en swag helsa, fogade gud thet så at han fick lära någorlunda första örters och blomsters kraft i medicinen, som sedermera uti hans siukliga tillstånd kommit honom besynnerligen sielf wäll till pass, men icke dess mindre hafwer han med thet samma haft tillfälle at med sin förståndighet hielpa många andra. När han nu under sit studerande wid Gymnasium sin tid wäll anlagt, samt lemnat goda prof af sin skickelighet, har han med godt testimonium vitæ Anno 1703 afrest till Academien i Lund i thet upsåt at efter guds anförande och med hans wälsignelse göra sig habil till thet heliga Predicoembetet; hwartill, så wäll hans käre fader som hans informatorer wid Gymnasium, tyckte at gud honom embnat. Han uppehölt sig då wid Academien i 3 åhrs tid, i medlertid lempandes sina studier in Philosophicis och Theologicis till sit föresatta ändamål. Anno 1706 tog han afsked ifrån Academien och begaf sig hem till sin käre fader, hwar han sig uppehölt till slutet af åhr 1707. Såg till at försöka hwad nytta han skulle kunna göra med thet han lärdt, antog han en Condition hos Sahl. Kyrkioherden i Skepplanda H^t Palmborg, hwar hans hufwudsyssla fuller war at informera bemelte Kyrkioherdes barn; men midlertid hade han ock tillfälle at då och då öfwa sig i predikanden i fyra åhr.

Hitintill hade han then nåden af gud at hans käre fader fick lefwa med honom, som icke allenast i hans barndom kunnat informera honom, utan ock då han på fremmande ställen sina studier måtte fortsättia, kunde thärtill förskiu- ta nödiga medel. Men åhr 1712 affordrade gud hans käre fader ifrån thenna werlden, han tillförne uti sin barndom på siunde åhret måst sakna sin käre moder.

Anno 1713 behagade det gudi at upfordra denna vår Christendoms broder till sin församlingstienst uti Prädikoembetet, skickandes honom en kallelse tillhanda af Plurimundi venerando Consistorio: hwilket han ansåg såsom en vink af gud, then han följa borde.

För then skull han, under guds åkallande samt i förtröstan på hans hielp antog sacre ordines och lät sig af wällbemelte Consistorio till adjunkt i Udewalla beställas, hwar han med then hederwärda församlingens goda nöije i Prädikoembetet tiente 3 1/2 åhr. Sedermera täcktes gud föra honom något widare omkring, at i samma embete andra församlingar betiena, såsom Landwetter, Myckleby och Södra Öijerna. wid Götheborg; då han på de två förre ställena såsom nåddåhrs präst sig uppehållit et åhr, men på thet sednare ett halft åhr allena. Ändtligen när han nu tröttnades at längre flyttia omkring. Gud såg hans svaga helsa, hwarmed han då begynte släpas, öppnade gud för honom en stadig lägenhet här wid thetta hederswärda Solbärga församling: hwar han först blef beställd till nåddåhrspräst efter förre Comministern sahlig Heidemark, då i medlertid församlingen såwäll som sahlig kyrkioherde H^t Magister Carlberg funno sig med honom så wäll förnöjda at the lemnade honom en enhällig kallelse, thepå han ock till ordinarius Comminister härstädes blef förordnad. Då han nu med thet samma kom till at antaga och begynna en hushållning, fann han nödigt härwid förse sig med en hielp i hushållningen, då gud gaf honom anvisning till den ehreborna och dygderika jungfrun Britta Stina Borg, thenna sahlige mannens nu efterlåtna högt bedröfvade enkia, med hwilken han et christiligit ächtenskap ingick anno 1720 wid midsommartiden. Under warande ächtenskap gud wälsignadt honom och thenna hans kärälskeliga maka med 7 barn, 4 söner och 3 döttrar, af hwilka the fyra barnen ännu lefwa, de två sönerna och then ena dottern hafwa vandrat föruth then wägen, som fadern them nu efterföljt hafwer. Huru troligen han nu i sit anförtrodda embete efter sit undfångna mått och pund arbetade, huru nitisk han i sin ifwar warit, huru rättsinnig i sin wandel samt huru hielpsam emot them han kunnat hielpa med mehra, som en rätt lärare bör föreläsa sina åhörare med kunde fuller många bewis anföras till; men man har welat hemställa alt sådant till honom, som alt rätt dömer, i medlertid intet twiflandes at hans kära åhörare låta i sina hiertan wara öfwertygade om hans upriktiga wällmening i alt hans upförande, och at gud på yttersta dagen warder honom bekännandes för en trogen tienare. Hans siukdom och sahliga afsked beträffande: Så är bekant at han i många åhr bortåt måst släpas med en siuklig kropp och åftast med stort beswär af siukdom sit embete förwalta. Men thetta åhret har warit fatalt för honom, på hwilket gud nu omsider spändt thär oket, dock gifvet honom i thet yttersta at godt förstånd, så at han om alla saker, som honom och hans wårdnad angingo, wäll kunde beställa. I synnerhet hade han then nåden at kort och några dagar för sit afsked få taga then heliga nattwarden, thärefter han den 29 October sidstlidne sahligen afled, sedan han upnådt 53 åhrs och 7 månaders ålder.